

de Tal, hvorpaa det ærede Medlem byggede sit Angreb, være aldeles gale. Sandheden er her overmaade let at finde, fordi Statens Statistisk, statistisk Tabelværk, er tilgængelig for alle ærede Medlemmer her, og fordi der i særskilte Rubrikker i dette Værk detaljeret staar anført, hvad Staten har faaet ind hvert enkelt Aar i Told paa hver enkelt Position. Det er altsaa lige saa godt som Statens Kwittering for Pengene. I dette Værk staar, at Staten i Aaret 1888 i Steedet for, som det ærede Medlem oplyste, at den skulde have haft en Indtægt af 258,000 Kr. af Gardintold, kun har haft en Indtægt af 241,736 Kr. Det er nu ikke saa stor en Forskel, men det er ogsaa kun en Begyndelse; i 1891, hvor Statens Indtægt efter det ærede Medlems Paaastand skulde være gaaet ned til 25,000 Kr., har Staten efter sine egne Opgivelsjer faaet 160,180 Kr. gennem denne Toldtats. Saaledes bliver Nedgangen fra 1888 til 1891 ikke saa ganske den, som det ærede Medlem sit ud, nemlig 233,000 Kr., men den bliver kun 81,556 Kr., hvilket blot er en ganske lille Smule over en Tredjedel af det Tal, som det ærede Medlem fremkom med. Jeg tror nu, enhver vil indrømme, at, naar man fremkommer med saadanne Tal og navnlig rejser en saa heftig Klassekamp derpaa, skulde de være rigtigere end det ærede Medlems, som kun for en Tredjedel ere sande. Men dernæst er der det at bemærke, at begge disse Tal overhovedet slet ikke angive Statens Indtægt af Told paa Gardiner, de angive derimod Indtægten af hele Toldpositionen 146, hvorunder Gardinerne fortoldest, men denne Position omfatter foruden Gardiner tillige alle filerede og hæklede Sager, endvidere Kniplinger, Bøssementmagerarbejde og Knapmagerarbejde samt Varer, der ere indvædede med Metaltraad eller med spundet Glas. Altsaa rummer Positionen en hel Del andre Varer end Gardiner; hvor stor en Del deraf der er Gardiner, derom kan Toldvæsenets Statistisk intet oplyse, og der er overhovedet ingen Vej til at komme til Oplysning derom, det ærede Medlem kan heller ikke oplyse Forholdet; skulde han gøre noget i den Retning, maatte det bero paa et Skøn som Forretningsmand, men det har det ærede Medlem slet ikke forsøgt, han har blot regnet med hele Positionens Tal, som om det var Gardiner altsammen. — Saaledes saa altsaa det ærede Medlems Sagkundskab ud den Gang. Naar jeg nu fremdrager denne Sag, er det, fordi jeg finder, at naar vi komme ind paa den Slags Spørgsmaal, og det ærede Medlem ved en Lejlighed som her ved Finanslovens Behandling allerede sthynder sig at

opfaste sig som Talsmand for den Anstuelse, som han har agiteret for ude i Landet, har det Betydning her at paavise, hvor meget faktisk der har været bag ved det ærede Medlems Agitation. Men tillige har jeg en anden Grund til at fremdrage denne Sag, nemlig fordi det ærede Medlem forleden Dag kom ind paa den selv samme Paaastand her i denne Sal, men kun med en lidt forandret Motivering. Da sagde det ærede Medlem nemlig følgende: Nu producere vi to danske Fabrikker 300,000 Pund Gardiner, og da Gardintolden er 1 Kr. Pundet, vil det sige, at Statskassen ved vor Produktion bliver berøvet en Indtægt af 300,000 Kr. Det var altsaa den samme Paaastand om Gardinfabrikationens Skadelighed for Statskassen, kun med en anden Motivering. Jeg skal nu oplyse, at heller ikke den sidste Paaastand paa nogen Maade er rigtig, for det første af den gode Grund, som jeg tror, enhver vil anerkende, at Staten umulig kan miste, hvad den aldrig har ejet, — og Staten har aldrig nogen Sinde faaet 300,000 Kr. ind i Gardintold; den har ikke en Gang faaet et saa stort Beløb af hele Positionen 146. Det forholder sig saaledes, at Toldindtægterne af denne Position kunne svinge ret stærkt, hvad d'Her let ville forstaa, efter at de have hørt, hvilke forskellige Varer den omfatter, netop Varer, hvis Brug eller Ikkebrug i høj Grad svinger med de stiftende Moder. Jeg skal nu belyste Forholdet i de sidste 5 Aar, for der blev Gardinfabrikker her i Landet, altsaa det Femaar, som slutter med 1889. I dette Femaar svinger denne Told fra 176,889 Kr. til 241,736 Kr. Altsaa: selv om vi gif ud fra det højeste af disse Tal og betragtede det som altsammen udgaaet som Gardintold, hvad det jo ikke er, har Staten altsaa aldrig faaet 300,000 Kr. i Gardintold. Men et tilnærmelsesvist sandt Udtryk af dette Talforhold saa vi kun ved at tage Gennemsnittet af de fem Aar, og det udgør 207,869 Kr. Saa stor har altsaa den Statsindtægt været, hvoraf Gardintolden udgør en Del. Men saa kommer den næste Oplysning: Denne Indtægt har Staten slet ikke tabt i de følgende Aar, efter at Gardinfabrikkerne ere blevne oprettede. I disse Aar forsvandt den slet ikke helt, den blev kun noget mindre, hvilket efter al Rimelighed er den danske Gardinfabrikations Skyld. Hvor meget blev den da mindre? I 1890 var den 207,153 Kr., i 1891: 160,180 Kr., i 1892: 148,467 Kr., i 1893: 126,530 Kr. og i 1894, hvad jeg her stoffet mig at vide paa statistisk Bureau, thi det paagældende Hæfte er ikke udkommet endnu, var den 122,786 Kr. Gennemsnittet udgør da for Femaaret 153,023 Kr. Hvis vi trække dette Gennemsnit fra det forrige,